

[Niels Andersen.]

understrege på linje med, hvad det ærede medlem hr. Per Hækkerup gjorde, at man forhåbentlig også kommer frem til en afvikling af tolden over for andre GATT-lande end de lande, der er medlemmer inden for de syv. Det er i hvert fald netop de bestræbelser, regeringen vil gøre sig, at denne afvikling skal finde sted videre ud.

Det er altså en ny handelspolitik, vi hermed indleder for Danmark. Det vil i virkeligheden sige, at erhvervene ikke længere kan basere deres produktion og virke på en beskyttelsespolitik, men at man tværtimod lægger det videre handlingsforløb over på erhvervene. Det vil igen sige, at det, der i dag er vigtigt, og det, der bliver vigtigt, er, at erhvervene dygtiggør sig. Der var det ærede medlem hr. Per Hækkerup inde på mange betragtninger, som naturligvis er rigtige, idet lovgivningsmagten selvfølgelig i så vidt udstrækning, som det er gør ligt, skal medvirke til at gøre overgangsperioden så let som muligt. Der er en anden stor opgave, som herefter kommer til at ligge med endnu større vægt på erhvervslivet, idet det investeringsbehov, der er, vil øges i meget høj grad i de kommende år, når man nu skal udbygge sit produktionsapparat i så hurtig takt og i så stort omfang, at det virkelig bliver muligt for dansk erhvervsliv at producere varer, der er konkurrenceedygtige på verdensmarkedet.

Man kan kunndre sig over, at et så stort parti som venstre i en situation som denne, ikke vil være med til at fremme en liberal udvikling, som der her er tale om, være med til at gennemføre en ordning, som betyder en liberal handelspolitik, og hvorved man dog tilsigter afviklingen af de ting, som også venstre har kæmpet imod, i modsætning til det, der ville have været tilfældet, hvis vi var kommet ind i toldunionen, de seks, hvor man kunne være sikker på, at omkostningsniveauet ville være blevet hævet betydeligt højere, end tilfældet er inden for de syv. Tolden inden for de syv er ganske givet betydeligt lavere, end den er inden for de seks. Derfor er den tale om omkostningsniveauet, som venstre fører, ikke helt i overensstemmelse med de faktiske forhold. Venstre taler om ejendomsskatternes ophævelse, men gør sig ikke klart, at der kun kan være tale om en omlægning af det sam-

lede omkostningsniveau, der ikke ville være blevet bragt ned, hvis vi var kommet ind i de seks; man kan derimod være sikker på, at det ville være steget væsentligt.

Det er af betydning at gøre sig klart, at inden for de seks ville vi have været nødt til at afgive en del af vor suverænitæt, en del af vor selvbestemmelsesret med hensyn til den lovgivning, der skal udformes i den kommende tid; det vil være de store europæiske nationer, der har overvægten inden for dette område.

Det er også vigtigt at understrege, at den handelspolitik, der skulle være gældende for os inden for de seks, under alle omstændigheder ville være en planøkonomisk ordning, som ville have medført, at dansk landbrug ville være blevet lagt i en spændetrøje med fastsatte minimumspriser og -kvanta.

Jeg synes, det er af betydning at fremhæve dette, fordi dansk landbrugs styrke i dag i virkeligheden er dets konkurrenceevne over for hele verden. Den værste fjende, et sådant frit erhverv har, er planøkonomiens lov. Kommer man ind under den, er man sikker på i det lange løb at miste sin konkurrenceevne. Derfor ville vi ikke gøre dansk landbrug nogen tjeneste ved at melde os ind i de seks, tværtimod.

Retsforbundet kan med god samvittighed tilslige støtte til gennemførelse af denne ratifikation, som jeg på det varmeste kan anbefale.

Fuglsang: Et flertal lader os nu tilslutte os det, som den norske orienteringsgruppe med et udtryk af professor Ragnar Frisch meget talende kalder „ind i istiden“. Ingen vil senere hen, når virkningerne af dette skridt begynder at vise sig, kunne undskylde sig med, at de ikke vidste, hvad de gjorde. Vel er ingen i stand til til fulde at overskue følgerne, men ingen har været i stand til at påvise andet end usikkerhed og risiko ved dette i sandhed misfoster af en markedsdannelse. Anderledes vil det nemlig være vanskeligt at betegne de syv.

Set fra et geografisk synspunkt er det jo såre lidt, der forbinder de syv deltagende lande, f. eks. de nordiske lande her ved Østersøens vej mellem øst og vest med Østrig og Schweiz, der ligger næsten som en ø inden for de seks, for ikke at tale om